

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 21 stycznia 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ — Rzeczpospolita Polska) — Postępowanie upadłościowe wszczęte wobec MG Probud Gdynia sp. z o.o.

(Sprawa C-444/07) ⁽¹⁾

(Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Rozporządzenie nr 1346/2000 — Postępowanie upadłościowe — Odmowa uznania przez państwo członkowskie orzeczenia o wszczęciu postępowania wydanego przez sąd właściwy innego państwa członkowskiego oraz orzeczeń dotyczących prowadzenia i zakończenia tego postępowania upadłościowego)

(2010/C 63/02)

Język postępowania: polski

Sąd krajowy

Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ

Strona w postępowaniu przed sądem krajowym

MG Probud sp. z o.o.

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ — Wykładnia art. 3, 4, 16, 17 i 25 rozporządzenia Rady (WE) nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego (Dz.U. L 160, s. 1) — Zajęcie, przez organy jednego państwa członkowskiego, środków pieniężnych znajdujących się na rachunku bankowym przedsiębiorstwa po wszczęciu względem niego postępowania upadłościowego w innym państwie członkowskim, mimo postanowień prawa krajowego państwa wszczęcia postępowania — Odmowa uznania przez państwo członkowskie postępowania upadłościowego wszczętego przez sąd innego państwa członkowskiego w sytuacji, gdy w odmawiającym uznania państwie członkowskim nie zostało wszczęte wtórne postępowanie upadłościowe.

Sentencja

Wykładni rozporządzenia Rady (WE) nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego, w szczególności jego

art. 3, 4, 16, 17 i 25, należy dokonywać w ten sposób, że w postępowaniu takim jak toczące się przed sądem krajowym po wszczęciu głównego postępowania upadłościowego w jednym państwie członkowskim właściwe organy innego państwa członkowskiego, w którym nie zostało wszczęte wtórne postępowanie upadłościowe, są zobowiązane, z zastrzeżeniem wystąpienia przyczyn odmowy przewidzianych w art. 25 ust. 3 i art. 26 rozporządzenia, do uznania i wykonania wszystkich orzeczeń dotyczących tego głównego postępowania upadłościowego i nie mają w związku z tym prawa zarządzić, na podstawie ustawodawstwa owego innego państwa członkowskiego, środków egzekucyjnych dotyczących majątku dłużnika — którego upadłość została ogłoszona — znajdującego się na terytorium wspomnianego innego państwa członkowskiego, jeśli ustawodawstwo państwa wszczęcia postępowania na to nie zezwala i gdy przesłanki zastosowania art. 5 i 10 wspomnianego rozporządzenia nie są spełnione.

⁽¹⁾ Dz.U. C 283 z 24.11.2007.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 14 stycznia 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État — Belgia) — Association générale de l'industrie du médicament (AGIM) ASBL (C-471/07 i C-472/07), Bayer SA (C-471/07 i C-472/07), Pfizer SA (C-471/07 i C-472/07), Servier Benelux SA (C-471/07 i C-472/07), Janssen Cilag SA (C-471/07), Sanofi-Aventis Belgium SA, uprzednio Sanofi-Synthelabo SA (C-472/07) przeciwko państwu belgijskiemu

(Sprawy połączone C-471/07 i C-472/07) ⁽¹⁾

(Dyrektywa 89/105/EWG — Przejrzystości środków regulujących ustalanie cen na produkty lecznicze przeznaczone do użytku przez człowieka — Artykuł 4 ust. 1 — Bezpośrednia skuteczność — Zamrożenie cen)

(2010/C 63/03)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Conseil d'État

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Association générale de l'industrie du médicament (AGIM) ASBL (C-471/07 i C-472/07), Bayer SA (C-471/07 i C-472/07), Pfizer SA (C-471/07 i C-472/07), Servier Benelux SA (C-471/07 i C-472/07), Janssen Cilag SA (C-471/07), Sanofi-Aventis Belgium SA, uprzednio Sanofi-Synthelabo SA (C-472/07)

Strona pozwana: Państwo belgijskie

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Conseil d'État (Belgia) — Wykładnia art. 4 ust. 1 dyrektywy Rady 89/105/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. dotyczącej przejrzystości środków regulujących ustalanie cen na produkty lecznicze przeznaczone do użytku przez człowieka oraz włączenia ich w zakres krajowego systemu ubezpieczeń zdrowotnych (Dz.U. 1989, L 40, s. 8) — Zamrożenie cen produktów leczniczych zastosowane przez właściwe władze państwa członkowskiego — Zakres obowiązku tych ostatnich w zakresie weryfikacji co najmniej corocznie czy warunki „makroekonomiczne” uzasadniają utrzymanie tego zamrożenia — Weryfikacja ograniczona do badania kontroli wydatków na ochronę zdrowia publicznego lub potrzeby uwzględnienia skutków makroekonomicznych zamrożenia cen na przemysł farmaceutyczny?

Sentencja

- 1) Wykładni art. 4 ust. 1 dyrektywy Rady 89/105/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. dotyczącej przejrzystości środków regulujących ustalanie cen na produkty lecznicze przeznaczone do użytku przez człowieka oraz włączenia ich w zakres krajowego systemu ubezpieczeń zdrowotnych należy dokonywać w ten sposób, że do państw członkowskich należy ustalenie, z poszanowaniem celu przejrzystości realizowanego przez tą dyrektywę oraz wymogów przewidzianych w tym przepisie, kryteriów na podstawie których dokonywany jest wskazany w tym przepisie przegląd warunków makroekonomicznych, pod warunkiem że kryteria te oparte są na obiektywnych i możliwych do sprawdzenia czynnikach.
- 2) Wykładni art. 4 ust. 1 dyrektywy 89/105 należy dokonywać w ten sposób, że z punktu widzenia jego treści nie jest on wystarczająco precyzyjny, by podmiot prywatny mógł powołać się na ten przepis przed sądem krajowym w sporze z państwem członkowskim.
- 3) Wykładni art. 4 ust. 1 dyrektywy 89/105 należy dokonywać w ten sposób, że państwo członkowskie może po upływie 18 miesięcy od wygaśnięcia ogólnego środka w postaci zamrożenia cen produktów leczniczych trwającego osiem lat, ustanowić nowy środek w postaci zamrożenia cen produktów leczniczych, nie przeprowadzając przewidzianego w tym przepisie przeglądu warunków makroekonomicznych.

(¹) Dz.U. C 22 z dnia 26.1.2008.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 21 stycznia 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-546/07) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Swobodne świadczenie usług — Artykuł 49 WE — Załącznik XII do aktu o przystąpieniu — Wykaz, o którym mowa w art. 24 aktu o przystąpieniu: Polska — Rozdział 2 pkt 13 — Przysługująca Republice Federalnej Niemiec możliwość odstąpienia od art. 49 ust. 1 WE — Klauzula „standstill” — Niemiecko-polska umowa międzyrządowa z dnia 31 stycznia 1990 r. o oddelegowaniu pracowników polskich przedsiębiorstw do realizacji umów o dzieło w Niemczech — Wykluczenie możliwości zawierania przez przedsiębiorstwa z siedzibą w innych państwach członkowskich umów o dzieło z polskimi przedsiębiorstwami na wykonywanie wykonywania prac w Niemczech — Rozszerzenie istniejących w dniu podpisania traktatu o przystąpieniu ograniczeń dotyczących dostępu pracowników polskich do niemieckiego rynku pracy)

(2010/C 63/04)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: E. Traversa i P. Dejmek, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: J. Möller, M. Lumma i C. Blaschke, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę skarżącą: Rzeczpospolita Polska (przedstawiciel: M. Dowgielewicz, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 49 WE i załącznika XII (lista, o której mowa w art. 24 aktu przystąpienia: Polska) rozdział 2 (Swoboda przepływu) pkt 13 aktu dotyczącego warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej (Dz.U. 2003, L 236, str. 875) — Wykładnia i stosowanie przez krajowe organy administracyjne umowy z dnia 31 stycznia 1990 r. między rządem Republiki Federalnej Niemiec i rządem Rzeczypospolitej Polski o delegowaniu pracowników polskich przedsiębiorstw do realizacji umów o dzieło — Wykluczenie możliwości zawierania z polskimi przedsiębiorstwami umów o dzieło na roboty podlegające wykonaniu na terytorium Niemiec przez przedsiębiorstwa z siedzibą w innych państwach członkowskich — Rozszerzenie ograniczeń obowiązujących w momencie podpisania